

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ประกาศ ณ วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2520 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งสภาการปกครองแผ่นดินดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 31 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2501 และ

(2) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 ลงวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2515

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ขอรับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า เครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งรวมถึงส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และโครงโรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุน และหมายความรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรองประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

นี้

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวดที่ 1

คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการรับเลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาได้

มาตรา 7 กรรมการหรือที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการหรือที่ปรึกษาในระหว่างที่กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 7 วรรคหนึ่ง กรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) นายกรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เป็น
ลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็น
กรรมการหรือที่ปรึกษาแทนได้

มาตรา 9 ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้ง
หมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม
หรือไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการ
ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ด้วย ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็น
ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการรักษา
การแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เลขาธิการเป็นผู้เรียก
ประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนประธานกรรมการ

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้สำนัก
งานกระทำการใด ๆ แทน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือ
เรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อสำนักงานหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะ
กรรมการทราบด้วย

มาตรา 12 ให้กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะ
รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 13 สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการและจะมีผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

สำนักงาน มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (2) ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ
- (3) จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุนในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาต และการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการตามโครงการลงทุน
- (4) วิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบและควบคุมตลอดจนประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- (5) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร
- (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 14 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ขอรับการส่งเสริม และผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาทำการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการที่ขอรับการส่งเสริมหรือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าไม่เป็นการรบกวน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับการส่งเสริมหรือผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา 15 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 14 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด 2

การขอและการให้การส่งเสริม

มาตรา 16 กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญ และเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูงหรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักร ไม่เพียงพอหรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าว ในเวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า กิจการใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุนตามวรรคสองหมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมการลงทุนต่อไปแล้ว คณะกรรมการจะประกาศงดให้การส่งเสริมการลงทุนกิจการนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้

มาตรา 17 ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น การขอรับการส่งเสริมก่อนจัดตั้งเป็นบริษัท มูลนิธิ และสหกรณ์ตามวรรคสอง ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา 18 โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีทั้งนี้ให้พิจารณาถึง

- (1) จำนวนผู้ผลิต และ กำลังการผลิตในกิจการที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักรเปรียบเทียบกับประมาณการความต้องการและขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริมให้เกิดหรือเพิ่มขึ้น
- (2) โอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร
- (3) ปริมาณและอัตราการใช้ทรัพยากร รวมทั้งทุน วัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็น และแรงงานหรือบริการอย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร

- (4) จำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร
- (5) ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ
- (6) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

มาตรา 19 โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ต้องเป็น โครงการลงทุนที่มีมาตรการอันสมควรที่จะป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ

มาตรา 20 ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายนั้นต้องปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (1) จำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน
- (2) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น
- (3) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ ผลผลิตหรือการให้บริการ กรรมวิธี การผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ
- (4) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใช้
- (5) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ
- (6) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน
- (7) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (8) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- (9) ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร
- (10) ระยะเวลาที่จะต้องนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร
- (11) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไปภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว
- (12) การขยายระยะเวลาตาม (8) (9) (10) หรือ (11)
- (13) วันเปิดดำเนินการ
- (14) การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการดำเนินงาน
- (15) การรายงานผลการปฏิบัติงานของช่างฝีมือและผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวว่าได้ฝึก

อบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร

(16) การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิต ประกอบ หรือส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานที่ คณะกรรมการหรือทางราชการกำหนด

(17) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประกอบหรือการให้บริการ

(18) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตหรือประกอบ

(19) การให้นำเงิน หนังสือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร หลักทรัพย์รัฐบาลไทย หรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรมอบแก่สำนักงานเพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(20) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้ การใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 21 เมื่อคณะกรรมการมีมติให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดแล้ว สำนักงานต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นทราบมติของคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติพร้อมด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าผู้ขอรับการส่งเสริมขอรับการส่งเสริมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหนังสือตอบให้สำนักงานทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคสองออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน

มาตรา 22 ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา 21 แล้ว ต้องรายงานผลการเริ่มปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับรับการส่งเสริมให้สำนักงานทราบตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันที่ตอบรับการส่งเสริม

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสี่เดือน และรายงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง

เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับการส่งเสริมสามารถจะดำเนินการตามโครงการที่ได้รับรับการส่งเสริมแล้ว ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้นโดยมิชักช้า

มาตรา 23 บัตรส่งเสริมให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการเป็นผู้ลงลายมือในบัตรส่งเสริม

การแก้ไขบัตรส่งเสริมให้กระทำโดยมติคณะกรรมการ และให้เลขธิการลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริมที่แก้ไข มอบให้ผู้ได้รับการส่งเสริมโดยมิชักช้า

หมวด 3

สิทธิและประโยชน์

มาตรา 24 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อศึกษาต่อทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนดและในการอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 25 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(1) ช่างฝีมือ

(2) ผู้ชำนาญการ

(3) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (1) และ (2) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่า จะเกินอัตราจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา 26 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 และคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 25 ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินเลิกกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือ

กรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา 28 ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 29 เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใดหรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 28 คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้น หรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 30 ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตผลสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนดเวลาคราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นสิ่งของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ทั้งนี้ ตามชนิด ปริมาณ ระยะเวลา เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 31 ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าถึงสำเร็จรูป ตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้น ในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

มาตรา 32 ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้ไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมนั้นและรายต่อไป โดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้

มาตรา 33 ตำแหน่งคู่วิลล์ ตำแหน่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 34 เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 31 ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

มาตรา 35 เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่นใด คณะกรรมการจะกำหนดท้องถิ่นนั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมีอำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑)

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตรปกติที่กำหนดห้าปี โดยนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตาม มาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือนับจาก

วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณีที่ได้รับส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

- มาตรา 35 (1) ยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๔

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนแล้ว ในกรณีนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

มาตรา 36 เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ผลิตผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลเฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(๒) การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้าเพื่อส่งกลับออกไป

- แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.2534

(๓) การยกเว้นอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 5 ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 37 ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้นำการส่งเสริมนำมาลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่างๆ ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และสัญญานั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ในระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความสำเร็จเป็นต้องส่งเงินตราต่างประเทศให้ มีสำรองไว้ตามควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนั้นก็ได้อ แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละ 20 ต่อปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลา 2 ปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินปันผลต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปีของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

หมวด ๔

เครื่องจักร วัสดุดิบ และวัสดุจำเป็น

มาตรา 38 บรรดาเครื่องจักร วัสดุดิบ วัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งกรมศุลกากรส่งมอบของนั้นให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมแล้วแต่กรณี โดยถือเอาการคำประกันของธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรแทนการวางเงินเป็นประกันการชำระอากรขาเข้าได้

- แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.2534

มาตรา 39 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการยกเว้นลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เมื่อคณะกรรมการเห็นว่ามีความสมควรแก้ไขเงื่อนไขนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขนั้น

ได้ และถ้าได้มีการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าการนำเข้านั้นเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้

- แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.2534

มาตรา 40 ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 5 ปีแต่ไม่เกิน 15 ปี ห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริม

- (1) ใช้เครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า เพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น
 - (2) ย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการนั้น ไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่น นอกจากที่กำหนดในบัตรส่งเสริม
- ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา 41

- แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534

มาตรา 41 คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจ้างงาน จำหน่าย โอน ให้เช่า นำไปใช้ในการอื่นหรือให้บุคคลอื่นใช้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตามมาตรา 28 หรือมาตรา 29 หรือย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการ ไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่น

การอนุญาตจะเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม โดยระบุเงื่อนไขและรายละเอียดในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา 41 เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง

มาตรา 42 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ้างเครื่องจักรที่ได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากร และผู้รับจ้างซึ่งมิได้เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมบังคับจ้างเครื่องจักรนั้นก่อนพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 40ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้าง

โดยให้ถือผู้รับจำนองนั้นเป็นผู้นำเข้าซึ่งสิ้นสิทธิในการได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรนั้นในวันรับโอน

หมวด ๕

หลักประกันและการคุ้มครอง

มาตรา 43 รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ

มาตรา 44 รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม

มาตรา 45 รัฐจะไม่ทำการผูกขาด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกันหรือคล้ายคลึงกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้

มาตรา 46 รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่กรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ แต่จะไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา 47 ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไปซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

มาตรา 48 รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยให้ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกัน และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ยุทธภัณฑ์ ตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ที่นำเข้ามาใช้ในราชการของกระทรวงกลาโหม

- แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2534

มาตรา 49 ในกรณีจำเป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกันคล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินร้อยละ 50 ของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ละคราวไม่ให้เกิน 1 ปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศตามมาตรานี้ในเวลาใดๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการหรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาตามมาตรานี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษและผู้ใดได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับของนั้นแล้ว ก็ให้กรมศุลกากรคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวแก่ผู้นั้น

มาตรา 50 ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา 49 ไม่เพียงพอสำหรับการให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับที่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกป้อนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

มาตรา 51 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ได้รับบริการส่งเสริมและร้องเรียนให้คณะกรรมการช่วยเหลือ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสมหรือสั่งให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือต่อไปโดยมิได้ชักช้า

มาตรา 52 ในกรณีที่โครงสร้างอัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริมหรือที่ให้การส่งเสริมไปแล้ว ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนให้ คณะกรรมการช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งส่วนราชการองค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

มาตรา 53 ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจใดได้รับคำสั่งจากประธาน กรรมการตามมาตรา 51 หรือมาตรา 52 ต้องพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขให้เป็นตามคำสั่งดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่อาจปฏิบัติตามได้ ให้รายงานประธานกรรมการทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายใน 15 วัน นับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ได้รับรายงานเหตุผลตามวรรคหนึ่ง ถ้าประธานกรรมการพิจารณาเห็นควรดำเนินการ ประการใด ให้ถือเป็นที่สุดและให้ส่วนราชการองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้ เป็นไปตามนั้นโดยมิชักช้า

หมวด ๖

การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

มาตรา 54 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือ บางส่วนโดยจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมิ ได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้สำนักงานเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริม ยังมีได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 55 ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร สำหรับ ของที่นำเข้าหรือส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร มาแต่ต้นและให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากร โดยถือสภาพของราคาและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันนำ เข้าหรือการส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร สำหรับกรณีที่ได้รับการลดหย่อนภาษีอากรให้เสีย

ภาษีอากรเพิ่มจากที่เสียไว้แล้ว ให้ครบตามจำนวนเงินภาษีอากรที่พึงจะต้องเสียทั้งหมดเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นว่านั้น

ในกรณีคณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร สำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกบางส่วน ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาตั้งแต่เพียงเท่าที่ตนยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ และให้เสียภาษีอากรตามส่วนที่ได้ถูกเพิกถอนจนครบถ้วน โดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายใน 1 เดือน นับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายใน 1 เดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยงภาษีอากรและให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาบังคับใช้

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของสำนักงานตามมาตรา 54 วรรค 2 คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียเงินภาษีอากรให้แก่รัฐ โดยชำระแก่กรมศุลกากรพร้อมกับเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มที่ต้องนำไปชำระตามวรรค 3 ในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือนของเงินภาษีอากรหรือเงินภาษีอากรเพิ่มอันจะต้องพึงชำระ นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา 54 วรรค 2 อีกด้วยก็ได้ แต่เงินเพิ่มภาษีอากรตามมาตรานี้มิให้เกินจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะต้องพึงชำระ และเพื่อให้ได้รับชำระเงินเพิ่มนี้ ให้ถือว่าเงินเพิ่มเป็นเสมือนเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี การนับอายุความตามมาตรา 11 ให้เริ่มนับเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

มาตรา 56 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการกับผู้อื่นหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกิน 3 เดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือ โอนกิจการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งได้ดำเนินกิจการที่รวมกันขึ้นใหม่หรือรับโอนกิจการประสงค์ขอรับช่วงดำเนินการที่ได้รับการส่งเสริมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมให้ออกบัตรส่งเสริมโดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่สมควรให้การส่งเสริม ให้สั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ทั้งหมด

หมวด ๗

บทสุดท้าย

มาตรา 57 บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 ลงวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ.2415 ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 328 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 58 ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภท ขนาด และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและผู้ได้รับการส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 ลงวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ.2515 อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม และให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 59 ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับการอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 227 ลงวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ.2515 แล้ว เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับการอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 60 ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ข

ประกาศนียบัตรสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

ประกาศกรมสรรพากรสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ม. 31 , ม. 34 (เงินปันผล)

ตามประกาศกรมสรรพากร ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530

เพื่อให้การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิ ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สอดคล้องกับการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิ ตามเจตนาของบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรกรมสรรพากรจึงขอชี้แจงเพื่อทราบโดยทั่วกันดังต่อไปนี้

1. การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิจากการประกอบกิจการ ซึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น หมายความว่า รายได้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2. รายได้ที่จะนำไปคำนวณกำไรสุทธิจากการประกอบกิจการ ซึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น หมายความว่า รายได้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 รายได้จากกิจการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม ไม่เกินปริมาณการผลิตต่อปี หรือไม่เกินขนาดของกิจการที่ให้บริการตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

2.2 รายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ตามชนิดและปริมาณตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

2.3 รายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และทรัพย์สินบรรดาที่ใช้ในการประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมและหมดสภาพหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้งานต่อไป ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากร

กรณีเครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งได้ใช้ในกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย ให้เฉลี่ยรายได้ตามวรรคหนึ่ง ตามส่วนของรายได้จากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

- 2.4 รายได้ประเภทดอกเบี้ยขอมทรัพย์ ไม่เกิน 2% ของรายได้ทั้งสิ้น หรือรายได้อย่างอื่น ที่เกิดจากการใด ๆ อันเป็นปกติธุระในการประกอบกิจการ ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากร
- กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ด้วยให้เฉลี่ยรายได้ตามวรรคหนึ่ง ตามส่วนของรายได้จากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

3. ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้คำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของแต่ละกิจการแยกต่างหากจากกัน แต่ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้นำกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มารวมเข้าด้วยกัน และให้ถือปฏิบัติดังนี้

3.1 กรณีที่ผลการดำเนินงานรวมมีกำไรสุทธิ

- (ก) ถ้ามีกำไรสุทธิทั้งสองกิจการ ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- (ข) ถ้ามีกำไรสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากกว่าผลขาดทุนสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยคำนวณจากจำนวนกำไรสุทธิรวม
- (ค) ถ้ามีกำไรสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นจำนวนมากกว่าผลขาดทุนสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็มจำนวนกำไรสุทธิรวม

3.2 กรณีที่ผลการดำเนินงานรวมไม่มีกำไรสุทธิ

ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ถึงแม้ว่ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะมีกำไรสุทธิก็ตาม

ม.31 ว.3

4. การนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

4.1 ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการเฉพาะที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปี ที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น ผลขาดทุนสุทธิดังกล่าว จะต้องเป็นผลขาดทุนสุทธิในส่วนที่เกินกำไรสุทธิของกิจการดังกล่าว ที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(ข) การนำผลขาดทุนประจำปีไปหักออกจากกำไรสุทธิตาม (ก) ผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักออกจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้

4.2 ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) กรณีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผลขาดทุนประจำปี และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิ ผู้ได้รับการส่งเสริม มีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) กรณีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีผลขาดทุนประจำปี และกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำไรสุทธิและมีผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อน ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องนำผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อนของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน ถ้ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิเหลืออยู่ จึงมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร

(ค) ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีคงเหลือตาม (ก) หรือ (ข) ของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เฉพาะส่วนที่เกินกำไรสุทธิ

ของกิจการดังกล่าวที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายุกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยมีสิทธิเลือกถือปฏิบัติตาม 4.1 (ข)

5. เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และจะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นั้น จะต้องเป็นเงินปันผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ่าย และผู้ได้รับเงินปันผลได้รับ ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

6. เงินปันผลที่ผู้รับอยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล ต้องเป็นเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิ ของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

7. กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการ ทั้งที่ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมจะจ่ายเงินปันผลจากกำไรสุทธิที่เกิดจากกิจการใดเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ แต่ผู้ได้รับเงินปันผลจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ เฉพาะเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ่ายเงินปันผลโดยมิได้ระบุว่าเงินปันผลดังกล่าวจ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการใด ให้เฉลี่ยเงินปันผลดังกล่าว ตามส่วนของกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกับกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาคผนวก ก

ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นราย
การเสียภาษีอากรของผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตาม
กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2531

ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นรายการเสียภาษีอากรของผู้ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2531

ตามประกาศกรมสรรพากร ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2531

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นรายการเสียภาษีอากรของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้และภาษีการค้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเป็นไปในแนวเดียวกัน กรมสรรพากรจึงวางระเบียบปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นรายการเสียภาษีอากรของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2531”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2530 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้และภาษีการค้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2521

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดในระเบียบนี้ให้ใช้นี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” หมายความว่า บริษัทจำกัด มูลนิธิหรือสหกรณ์ที่ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

“บริษัทการค้า” หมายความว่า บริษัทการค้าระหว่างประเทศซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

“สรรพากรจังหวัด” หมายความว่า สรรพากรจังหวัดทุกจังหวัดแต่ไม่รวมถึงสรรพากรกรุงเทพฯ

ข้อ 5 การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าสำหรับผู้ได้รับการส่งเสริม

ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้และภาษีการค้าตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

ข้อ 6 ทะเบียนผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

เมื่อกรมสรรพากรได้รับสำเนาบัตรส่งเสริม จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้กองสืบสวนและประมวลหลักฐานส่งสำเนาบัตรส่งเสริมให้กองบริหารตรวจภาษีอากรสำนักงานภาษีสรรพากรเขตพื้นที่สำนักงานสรรพากรจังหวัด แห่งละ 1 ชุด

ให้หน่วยงานตามวรรคหนึ่งจัดทำทะเบียนผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามแบบท้ายระเบียบนี้แล้วเก็บบัตรส่งเสริมนั้นเข้าแฟ้มรายตัวไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีอากร

ข้อ 7 การเพิกถอนและการเปลี่ยนแปลงการส่งเสริมการลงทุน

ในกรณีที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสั่งเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานตามข้อ 6 หมายเหตุการเพิกถอนและการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้กับสำเนาบัตรส่งเสริมในแฟ้มรายตัวผู้ได้รับส่งเสริม

ข้อ 8 รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิสำหรับผู้ได้รับการส่งเสริมรายได้ที่จะนำไปคำนวณกำไรสุทธิจากการประกอบกิจการซึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น หมายถึงรายได้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมไม่เกินปริมาณการผลิตต่อปี หรือไม่เกินขนาดของกิจการที่ให้บริการตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

(2) รายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้ และสินค้ากึ่งสำเร็จรูปตามชนิดและปริมาณตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริม

(3) รายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และทรัพย์สินบรรดาที่ใช้ในการประกอบกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมและหมดสภาพหรือไม่เหมาะสมที่จะใช้งานต่อไป ทั้งนี้ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากรกรณีเครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งได้ใช้ในกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย ให้เฉลี่ยรายได้ตามวรรคหนึ่งตามส่วนของรายได้จากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(4) รายได้ประเภทดอกเบี้ย หรือรายได้เป็นอย่างอื่นที่เกิดจากการใด อันเป็นปกติธุระในการประกอบกิจการ ทั้งนี้ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากร กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วยให้เฉลี่ยรายได้ตามวรรคหนึ่งตามส่วนของรายได้จากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 9 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิ

การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 10 การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้

ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้คำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของแต่ละกิจการแยกต่างหากจากกัน แต่ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้นำกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมารวมเข้าด้วยกัน และให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) กรณีผลการดำเนินงานรวมมีกำไรสุทธิ

(ก) ถ้ามีกำไรสุทธิทั้งสองกิจการ ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(ข) ถ้ามีกำไรสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากกว่าผลขาดทุนสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยคำนวณจากจำนวนกำไรสุทธิตั้งแต่รวม

(ค) ถ้ามีกำไรสุทธิจากกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากกว่าผลขาดทุนสุทธิจากกิจการที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเต็มจำนวนกำไรสุทธิตั้งแต่รวม

(2) กรณีที่ผลการดำเนินงานรวมไม่มีกำไรสุทธิ

ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ถึงแม้ว่ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจะมีกำไรสุทธิก็ตาม

ข้อ 11 การนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้น ในระหว่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนก่อนวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระชาเวลานั้น ได้มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 เป็นต้นไป ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลานั้นได้ โดยให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริม ประกอบกิจการเฉพาะที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น ผลขาดทุนสุทธิดังกล่าวจะต้องเป็นผลขาดทุนสุทธิในส่วนที่เกินกำไรสุทธิของกิจการดังกล่าวที่เกิดขึ้นในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(ข) การนำผลขาดทุนประจำปีไปหักออกจากกำไรสุทธิตาม (ก) ผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักออกจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

(2) ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ถือปฏิบัติดังนี้

(ก) กรณีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผลขาดทุนประจำปีแลกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิ ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในระหว่างที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากร

(ข) กรณีที่กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีผลขาดทุนประจำปีและกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิและมีผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อน ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องนำผลขาดทุนประจำปีสะสมมาจากปีก่อนของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อน ถ้ากิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำไรสุทธิเหลืออยู่จึงมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 ตรี (12) แห่งประมวลรัษฎากรได้

(ค) ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธินำผลขาดทุนประจำปีคงเหลือตาม (ก) หรือ (ข) ของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะส่วนที่เกินกำไรสุทธิของกิจการดังกล่าวที่เกิดขึ้นใน

ระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยมีสิทธิเลือกถือปฏิบัติตาม (1) (ข)

ข้อ 12 เงินปันผลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

กรณีเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนก่อนวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้เฉพาะที่ประกาศจ่ายในช่วงระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(1) เงินปันผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจ่ายและผู้ได้รับเงินปันผลได้รับในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและเป็นเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

(2) กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการทั้งที่ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมจะจ่ายเงินปันผลจากกำไรสุทธิที่เกิดจากกิจการใดเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้แต่ผู้ได้รับเงินปันผลจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เฉพาะเงินปันผลที่จ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

(3) กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมจ่ายเงินปันผลโดยมิได้ระบุว่าเงินปันผลดังกล่าวจ่ายจากกำไรสุทธิของกิจการใดให้เฉลี่ยเงินปันผลดังกล่าวตามส่วนของกำไรสุทธิของกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกับกำไรสุทธิของกิจการที่ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ข้อ 13 รายรับที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีการค้า

(1) รายรับจากการขายสินค้าที่ผู้ผลิตขายให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเพื่อนำสินค้านั้นไปใช้ในการผลิตสินค้าของกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอนุมัติ

(2) รายรับของผู้ประกอบการค้าที่รับจ้างทำของให้แก่บริษัทการค้า

(3) รายรับของผู้ประกอบการค้าที่รับจ้างทำของให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมที่เป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม

ข้อ 14 การยื่นแบบแสดงรายการภาษี

- (1) ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ภ.ง.ด. 50) พร้อมทั้งบัญชีงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี และแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ภ.ง.ด. 51) ภายใน 2 เดือน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันแรก ของรอบระยะเวลาบัญชี โดยระบุว่าได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามบัตรส่งเสริมการลงทุนเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ไว้ในแบบแสดงรายการด้วย
- (2) ให้ผู้ประกอบการค้าที่ได้รับการส่งเสริมยื่นแบบแสดงรายการการค้า (ภ.ค. 40) แสดงรายรับที่ต้องเสียภาษีการค้าและรายรับที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้า ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนแยกไว้คนละรายการ โดยระบุว่าได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตามบัตรส่งเสริม เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมทั้งต้องระบุอัตราร้อยละที่ได้รับลดหย่อนจากอัตราปกติไว้ในแบบแสดงรายการด้วย
- (3) ให้ผู้ประกอบการค้าที่ขายสินค้าหรือรับจ้างทำของให้แก่ผู้ได้รับส่งเสริมหรือบริษัทการค้ายื่นแบบแสดงรายการการค้า (ภ.ค. 40) แสดงรายรับที่ต้องเสียภาษีการค้าและรายรับที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายอื่นแยกไว้คนละรายการ โดยระบุว่าได้ขายสินค้าหรือรับจ้างทำของให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมรายใดตามบัตรส่งเสริมการลงทุนเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... พร้อมทั้งเลขที่และวันเดือนปีไปส่งของไว้ในแบบแสดงรายการการค้าด้วย
- (4) ให้ผู้ประกอบการค้าที่ขายสินค้าหรือรับจ้างทำของให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือบริษัทการค้าโดยอยู่ในข่ายได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้า ให้ถือไว้ก่อนว่าได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าคิดเป็นร้อยละของอัตราปกติ ตามที่ผู้ได้รับส่งเสริมยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันขายสินค้าหรือรับจ้างทำของ แม้ว่าในเดือนภาษีนั้นคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จะยังมีได้อนุมัติตามแต่หากภายหลังปรากฏว่าคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่อนุมัติให้ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้า หรืออนุมัติให้ในอัตราที่สูงกว่าที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีการค้าไว้แล้ว ผู้ประกอบการค้าขายสินค้าหรือรับจ้างทำของ

จะต้องรับผิดชอบชำระภาษีการค้าเพิ่มเติมพร้อมทั้งเบี้ยปรับเงินเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ข้อ 15 การควบคุมการยื่นแบบแสดงรายการและการตรวจสอบ

ให้สรรพากรเขตพื้นที่และสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ควบคุมแนะนำให้ผู้ได้รับการส่งเสริมยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรตามกฎหมายกำหนด เนื่องจากผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร

เมื่อสิ้นระยะเวลาการส่งเสริมหรือผู้ได้รับการส่งเสริมถูกเพิกถอนการส่งเสริมให้สรรพากรเขตพื้นที่หรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ทำการวิเคราะห์แบบแสดงรายการของผู้ได้รับการส่งเสริมแล้วพิจารณาดำเนินการตรวจสอบภาษีอากรตามที่เห็นสมควร

ข้อ 16 การบันทึกข้อมูล

เมื่อกองกรรมวิธีแบบแสดงรายการภาษี หรือสรรพากรจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้รับแบบแสดงรายการภาษีเงินได้และภาษีการค้าของผู้ได้รับส่งเสริมแล้ว ให้จัดทำข้อมูลรายตัวผู้ได้รับการส่งเสริมโดยแสดงชื่อและที่ตั้งของผู้ได้รับส่งเสริม เลขที่บัตรส่งเสริม จำนวนเงินได้หรือรายรับที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร และจำนวนเงินภาษีที่สูญเสียส่งกองสืบสวนและประมวลหลักฐานเป็นรายงวด 3 เดือน (งวดที่ 1 ตุลาคม – ธันวาคม งวดที่ 2 มกราคม – มิถุนายน งวดที่ 3 เมษายน – มิถุนายน งวดที่ 4 กรกฎาคม – กันยายน) ภายในวันที่ 20 ของเดือนแรกหลังจากวันสิ้นงวด

ข้อ 17 การรายงาน

ให้กองสืบสวนและประมวลหลักฐาน จัดทำรายงานการรับแบบแสดงรายการภาษีอากรและจำนวนเงินภาษีที่สูญเสีย ตามแบบทำระยะเบียบนี้เป็นรายงวด 3 เดือน เช่นเดียวกับข้อ 16 เสนอกรมสรรพากรและสำเนาส่งกองนโยบายและแผน ภายในหนึ่งเดือนหลังจากวันสิ้นงวด

ข้อ 18 ให้ผู้อำนวยการกองบริหารงานตรวจภาษีอากรรักษาการตามระเบียบนี้ เว้นแต่ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 14 ข้อ 16 และข้อ 17 ให้ผู้อำนวยการกองสืบสวนและประมวลหลักฐานเป็นผู้รักษาการ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาว เขาวเรศ ธรรมารัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	20 กรกฎาคม 2519
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2541 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต (บช.บ.) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2541 – ก.พ.2542 ผู้ช่วยผู้ตรวจสอบบัญชี บริษัทสำนักงานกฎหมายและบัญชีราคาความจํากัด ก.พ.2542 – ก.ค.2545 ผู้จัดการแผนกบัญชีการเงิน บริษัทเลเซอร์ เมล์ เอเชีย จํากัด